

СЦЯГ КАСТРЫЧНІКА ЛУНАЕ НА ДЗЯМЛЁЙ

ПРАЛЕТАРЫ УСІХ КРАЇН, ЯДНАЙЦЕСЯ!

Дзітарайтчыня і Мастацтва

Год выдання 36-ы
№ 87 (2241)
4 лістапада 1967 г.
СУБОТА
Цэна 4 кап.

ОРГАН МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ І ПРАУЛЕННЯ САЮЗА ПІСЬМЕННОКАУ БССР

Кастрычніцкая сацыялістычная рэвалюцыя дала магутны штуршок усяму сусветнаму грамадскаму развіццю, паскорыла ход рэвалюцыйнай і вызваленчай барацьбы. Ідэі марксізма-ленінізма, пад сцягам якіх перамог Кастрычнік, сёння авалодалі розумамі і сэрцамі мільёнаў людзей, сталі магутнай стваральнай сілай.

ІНФАРМАЦЫЙНАЕ ПАВЕДАМЛЕННЕ

АБ СУМЕСНЫМ УРАЧЫСТЫМ ПАСЯДЖЭННІ ЦЭНТРАЛЬНАГА КАМІТЭТА КПСС, ВЯРХОЎНАГА САВЕТА САЮЗА ССР, ВЯРХОЎНАГА САВЕТА РСФСР

У Маскве, у Крамлёўскім Палацы з'ездаў, 3 лістапада 1967 г. у 10 гадзін раніцы адкрылася сумеснае ўрачыстае пасяджэнне Цэнтральнага Камітэта КПСС, Вярхоўнага Савета Саюза ССР і Вярхоўнага Савета РСФСР, прысвечанае 50-годдзю Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі.

Пасяджэнне адкрыў уступнай прамовай член Палітбюро ЦК КПСС, Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Савета СССР таварыш М. В. ПАДГОРНЫ.

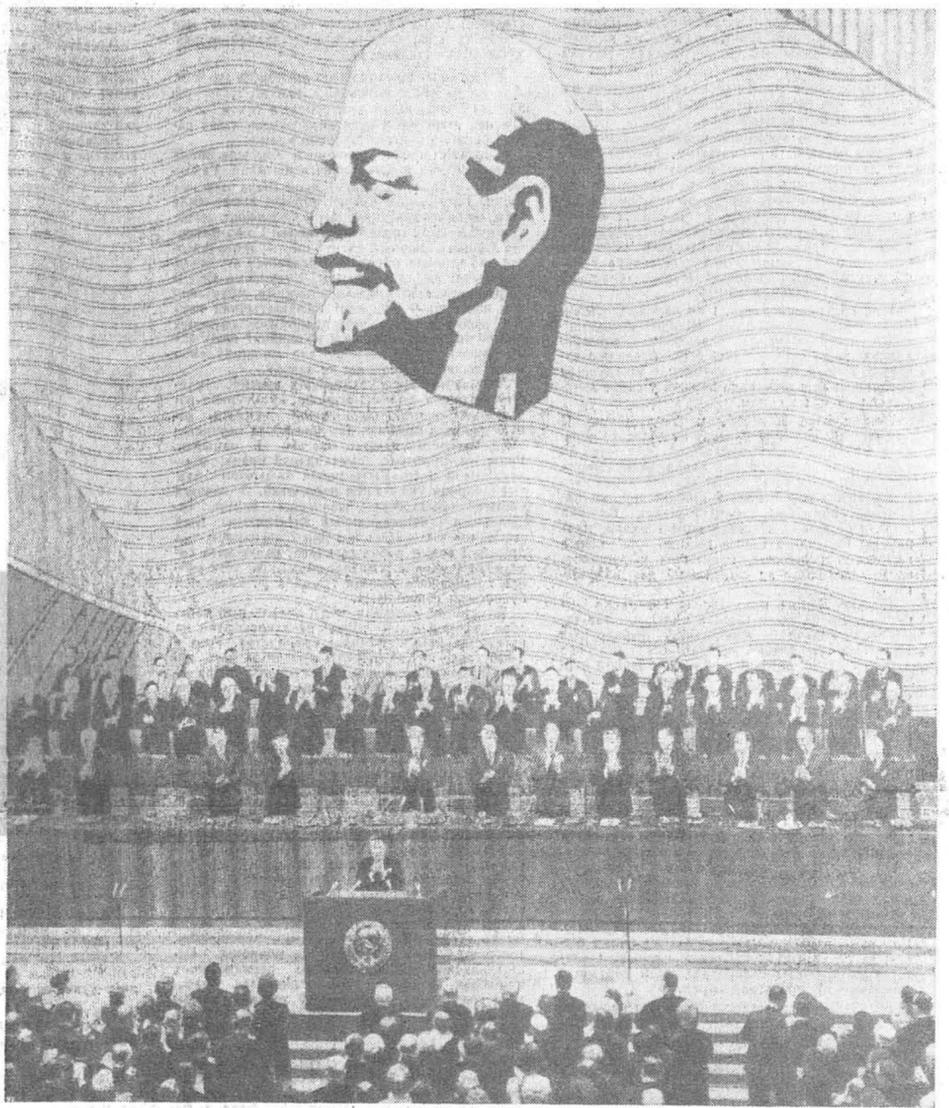
З дакладам «Пяцьдзесят гадоў вялікіх перамог сацыялізма» выступіў Генеральны сакратар Цэнтральнага Камітэта Камуністычнай партыі Савецкага Саюза таварыш Л. І. БРЭЖНЕЎ.

Ва ўрачыстым пасяджэнні Цэнтральнага Камітэта КПСС, Вярхоўнага Савета СССР і Вярхоўнага Савета РСФСР прымаюць удзел члены Цэнтральнага Камітэта КПСС, кандыдаты ў члены Цэнтральнага Камітэта КПСС, члены Цэнтральнай рэвізійнай камісіі КПСС, дэпутаты Вярхоўнага Саветаў СССР і РСФСР, ветэраны партыі, актыўныя ўдзельнікі Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі і грамадзянскай вайны, прадстаўнікі працоўных горада Масквы і Маскоўскай вобласці, воіны Савецкай Арміі і

Флоту, дзеячы навукі, літаратуры і мастацтва, жорныя работнікі цэнтральных дзяржаўных і грамадскіх арганізацый.

На сумесным урачыстым пасяджэнні прысутнічаюць партыйна-ўрадавыя дэлегацыі сацыялістычных краін, дэлегацыі камуністычных, нацыянальна-дэмакратычных і левасацыялістычных партый капіталістычных краін і краін, якія сталі на шлях развіцця, партыйна-ўрадавыя дэлегацыі нацыянальна-дэмакратычных краін, удзельнікі Кастрычніцкай рэвалюцыі і грамадзянскай вайны з сацыялістычных краін, дэлегацыі Сусветнай федэрацыі прафсаюзаў, Сусветнага Савета Міру, Міжнароднай дэмакратычнай федэрацыі жанчын, Сусветнай федэрацыі дэмакратычнай моладзі, Арганізацыі салідарнасці народаў Азіі і Афрыкі, Міжнароднай арганізацыі журналістаў, галоўныя рэдактары органаў друку камуністычных і рабочых партый, дэлегацыі міжнародных дэмакратычных рухаў, якія аб'ядноўваюць дзеячоў навукі, літаратуры, мастацтва, прагрэсіўнага студэнцтва ўсіх кантынентаў, дыпламатычны корпус, прадстаўнікі савецкай і зарубежнай прэсы.

Урачыстае пасяджэнне працягвае сваю работу.

МАСКВА, КРАМЛЁЎСКІ ПАЛАЦ З'ЕЗДАЎ, 3 лістапада 1967 г.

ПЯЦЬДЗЕСЯТ ГАДОЎ ВЯЛІКІХ ПЕРАМОГ САЦЫЯЛІЗМА

ДАКЛАД ГЕНЕРАЛЬНАГА САКРАТАРА ЦК КПСС ТАВАРЫША Л. І. БРЭЖНЕВА

Пяцьдзесят гадоў назад, гаворыць Л. І. Брэжнеў, адбылася падзея сусветна-гістарычнага значэння. Рабочы і сялянскі, кіруючы партыйна-камуністы, узалі ў свае рукі дзяржаўную ўладу. На ўсю краіну, на ўвесь свет прагучалі словы Леніна: «Рабоча-сялянская рэвалюцыя, аб неабходнасці якой увесь час гаварылі большасць, здзейснілася».

Штурм Зімына яшчэ працягваўся, калі ў Смольным пачаўся Другі Усерасійскі з'езд Саветаў рабочых і салдацкіх дэпутатаў. З'езд утварыў Савецкі ўрад на чале з заснавальнікам нашай партыі і правадніком рэвалюцыі Уладзімірам Ільічам Леніным. Нарадзілася першая ў свеце дзяржава рабочых і сялян. Вялікі Кастрычнік пачаў сваё пераможнае шасце па неабсяжнай тэрыторыі Расіі.

Сёме лістапада адкрыла новую эру ў гісторыі чалавецтва, стала пачаткам новага, сацыялістычнага летавіччання. У гэты дзень быў закладзены каменны камень у падмуркі новага, сацыялістычнага грамадства.

Перамога Кастрычніка адкрыла шлях для ажыццяўлення ідэалаў сацыялізма. У кароткія гістарычныя тэрміны наша Радзіма пераадолела спрадвечную адсталасць і ператварылася ў магутную высякаразвітую дзяржаву. Пад кіраваннем Камуністычнай партыі працоўных нашай краіны першыя стварылі сацыялістычнае грамадства, першыя пачалі будаваць намізм.

Кастрычніцкая сацыялістычная рэвалюцыя дала магутны штуршок усяму сусветнаму грамадскаму развіццю, паскорыла ход рэвалюцыйнай і вызваленчай барацьбы. Ідэі марксізма-ленінізма, пад сцягам якіх перамог Кастрычнік, сёння авалодалі розумамі і сэрцамі мільёнаў людзей, сталі магутнай стваральнай сілай.

Пастарычны вынікі мінулага паўстагоддзя заклучаюцца ў тым, што судзісныя сілы на сусветнай арэне каронным чынам змяніліся на карысць рабочага класа, на карысць усіх сіл прагрэсу, дэмакратыі і сацыялізма.

Цэнтральны Камітэт Камуністычнай партыі, Прэзідыум Вярхоўнага Савета, Савет Міністраў Саюза Савецкіх Сацыялістычных Рэспублік гораха вінуваюць з вялікім святкам нашых дарагіх сучаснікаў — рабочых і калгаснікаў, інтэлігенцыю, воіны Савецкай Арміі і Флоту, усіх савецкіх людзей!

Мільёны працоўных ва ўсім свеце адзначаюць юбілей Кастрычніцкай рэвалюцыі як

дарагое і блізкае ім свята. У гэтыя ўрачыстыя дні партыя Леніна, увесь савецкі народ шлюць сваім зарубажным сябрам, саратнікам і братам гарачае рэвалюцыйнае прывітанне!

У гісторыі чалавецтва, сназу далей Л. І. Брэжнеў, было нямаля рэвалюцый, якія адгралі вялікую ролю ў лёсе народаў, у грамадскім развіцці. Кастрычніцкая рэвалюцыя — і па сваім характары, і па сваіх гістарычных выніках — займае спэцыяльнае месца. Яна скончыла з эксплуатацыйна чалавечым чалавекам і пачала пачатак перабудовы грамадства ў інтарэсах сапраўдных працоўных. Яна адкрыла эру вызвалення рабочага класа, усіх людзей працы ад бедства, паку і ўніжэнняў, якія прынесла тысячагадовае панаванне прыгнятальнікаў.

Дарага, якая прывяла Расію да сацыялізма, — гэта прамая дарога сусветнай гісторыі, усёй чалавечай цывілізацыі. Пры ўсёй спеасаблівасці расійскіх умоў Кастрычніцкая рэвалюцыя выразіла асноўныя, галоўныя тэндэнцыі цэлай гістарычнай эпохі — эпохі пераходу ад капіталізму да сацыялізма — пераходу, які быў падрыхтаваны ўсім ходам грамадска-эканамічнага развіцця ў свеце.

Замена капіталізму сацыялізмам стала неабходнай і немінучай тады, калі прыватная ўласнасць на сродкі вытворчасці ператварылася ў перашкоду для развіцця прадукцыйных сіл. Капіталізм сам нарадзіў свайго магільшчыка — рабочы клас.

Вялікая Кастрычніцкая сацыялістычная рэвалюцыя была падрыхтавана ўсім развіццём перадавой грамадскай думкі, Сваёй вяршыняй гэта развіццё дасягнула ў марксізме. Здзейснішы сапраўдны творчы подзвіг, ператварыўшы сацыялізм з утопіі ў навуку, вялікія мысліцелі і рэвалюцыянеры Карл Маркс і Фрыдрых Энгельс указалі ўсім прыгнечаным і абяздоленым шлях да свабоды і шчасця.

Сацыялістычная рэвалюцыя выплывала ў нетрах старога свету. І яна выбухнула ў яго самым слабым звязе — у Расіі, дзе к пачатку XX стагоддзя былі сабраны ў адзін вузел усё асноўныя супярэчнасці імперыялізму.

Першая сусветная вайна паскорыла развіццё падзей. Яна дала да мяжы нястачу і бедства працоўных мас, выявіла гніласць і бяспілле царскага самадзяржаўя, а затым — Часовага ўрада.

Вольт Кастрычніка, адзначае Л. І. Брэжнеў, паказваў, такім чынам, што рэвалюцыя пе-

рамагае толькі тады, калі для гэтага складаюцца аб'ектыўныя ўмовы. Гэты баспрэчны закон рэвалюцыі не можа адмяніць ніхто. Разам з тым Кастрычніцкая рэвалюцыя паказала, што для зваржэння старога ладу, акрамя спрыяльных аб'ектыўных умоў, трэба яшчэ, каб працоўныя масы былі належным чынам падрыхтаваны і арганізаваны для рашаючых бітваў з класавым праціўнікам.

Рабочы клас Расіі паспяхова справіўся з гэтай задачай. Ён сфарміраваўся як самы рэвалюцыйны атрад сусветнага пралетарыату. Яго палітычная роля ў жыцці краіны была нізмерна вышэйшая, чым яго колькасць. Ён стаў дастойным прадэўнальным лешчым рэвалюцыйных традыцый народаў нашай краіны, творца ўспрыняў рэвалюцыйны вопыт сусветнага пралетарыату. Ён стварыў свой багаты авангард — партыю большасцю, якая вядола злучыць сацыялізм з рабочым рухам, стыхійным абурэннем мас.

Бальшавікі заўсёды зыходзілі з таго, што сацыялістычная рэвалюцыя — гэта не перавага ў вярхах, не змова групы герояў, а рух найшарэйшых мас працоўнага народа. Заўсёды будучы ў густыні мас, узначальваючы іх барацьбу, партыя здолела агуравань мільёны рабочых, сялян і салдат у адзіную армію рэвалюцыі. Бальшавікі нястомна навалі саюз рабочага класа і працоўнага сялянства. Гэты саюз стаў трымаўцай базіс рэвалюцыі і дзіктатары пралетарыату ў нашай краіне. У Савецкіх народна-дзяржаўных установах народна-дзяржаўна ў 1905 годзе, партыя Леніна, знайшла новую форму палітычнай улады працоўных.

Кастрычніцкая ўзброеная паўстанне было падрыхтавана і праведзена з такім майстэрствам і разуменнем настрою рабоча-сялянскіх і салдацкіх мас, што яно на праўду ўвайшло ў гісторыю як узор рэвалюцыйнай стратэгіі і тактыкі. Поўныя рэвалюцыі, запаленае ў чырвоным Пінеры, ахапіла ўсю краіну, распаўсюдзілася да самых далёкіх яе ўскраін.

Перамога Кастрычніцкай рэвалюцыі — гэта вынік упартай і карпатлівай работы, гераічнай і напружанай барацьбы, якую шмат гадоў вялі бальшавікі-леніны. Вольт Кастрычніка паказаў, што нават пры наяўнасці спрыяльных умоў рабочы клас можа здзейсніць сацыялістычную рэвалюцыю толькі пад кіраваннем свайго авангарда — марксісцкай партыі, моцна звязанай з масамі і авалодушай усімі фор-

мам рэвалюцыйнай барацьбы. Гэта яшчэ адзін баспрэчны закон рэвалюцыі.

Кастрычніцкая рэвалюцыя паказала, падкрэслівае Л. І. Брэжнеў, што толькі праз рэвалюцыю, у якой былі формы яна не здзяйснялася, рабочы клас можа дабіцца перамогі. Кастрычніцкая рэвалюцыя, працягвае дакладчык, была не толькі зменай палітычнай улады. Яна азначала найбольшы сацыяльна-эканамічны пераворот, які літаральна пераараў тоўшы народнага жыцця, закрываў усе бакі расійскай рэчаіснасці. Паставіўшы рабочы клас на чале ўлады, Кастрычнік вызваліў працоўных ад эксплуатацыі, перадаў у іх рукі прадпрыемствы, банкі, чыгункі, даў зямлю сялянам, ліквідаваў нацыянальны прыгнет, ад якога царскае палавіна насельніцтва Расіі, вывее краіну з імперыялістычнай вайны.

У абстаноўцы неімаверных цяжкасцей, выкліканых супраўіненнем класавых ворагаў і гаспадарчай разрухай, маладая Савецкая дзяржава з першых дзён свайго існавання пачала работу па перабудове грамадства. Адмена прыватнай уласнасці на сродкі вытворчасці, усіх саслоўных прывілей, увядзенне васьмігадзіннага рабочага дня, ураўненне ў правах жанчын, дэмакратычная рэформа адукацыі, арганізацыя народнай аховы здароўя, клопаты аб развіцці навукі і мастацтва — вось пытанні, з вырашэння якіх пачынала сваю дзейнасць Савецкая ўлада.

Усе гэта мела велізарнае прынцыповае значэнне. Народы свету, на вачах якіх разгорталася эпопея сацыялістычнага будаўніцтва, з першых дзён маглі бачыць, што пралетарыяцкая рэвалюцыя не зводзіцца да разбурэння старога. Яе асноўны сэнс, яе пафас — гэта стварэнне, будаўніцтва новага жыцця.

Марксісты-леніны заўсёды зыходзілі з таго, што пытанне аб уладзе з'яўляецца караным пытаннем ўсёй рэвалюцыі. Але заваяванне ўлады ніколі не было для камуністаў самамэтаў. У дыктатары пралетарыату яны бачылі і бачыць асноўны сродак барацьбы за пабудову новага, сацыялістычнага грамадства, за дорабыт і шчасце працоўнага народа.

Увесь вопыт класавай барацьбы вучыць, што рэвалюцыя толькі тады чарговы перамога, калі яна ўмее сябе абараніць. Вялікі Кастрычнік паказаў, наколькі важная гэта існа для сацыялістычнай рэвалюцыі, супраць якой апалаюцца ўсе сілы старога свету. У грозныя дні, калі на малую Савецкую рэспублі-

ку наваліліся поўныя контррэвалюцыі і Інтэрвентаў, у абстаноўцы блакады, сабатажу, куляных мяцяжоў рэвалюцыйная Расія трымала сваёй сама адзінай акамен. І яна вытрымала яго, адстаяўшы сваё права на жыццё. Вытрымала таму, што рэвалюцыйныя рабочы і сяляне на палях грамадзянскай вайны, у харчарадах, на працоўным фронце змагаліся за бліжнюю, роўную ім справу, ад якой залежалі іх уласны лёс, іх свабода, іх будучыня.

Нязгаснай славай пакрыла слаба ў тыя дні народнаму ў агні Кастрычніка Чырвоная Армія. Гералім і самааданасць воіны рэвалюцыі, іх гатоўнасць пайсці на самаахвяраванне, перанесці любыя нястачы дзеля перамогі і сёння захалююць свет. Перакоп, Кахоўка і Валачаўка, героі чалавечы і конармейцы апеты ў песьнях. Іх подзвіг — гэта прыклад, на якім выхоўваюцца ўсе новыя палкаўнікі савецкіх людзей. Традыцыі самааданай барацьбы за сацыялістычную Радзіму, якія ўзніклі ў гады грамадзянскай вайны, назаўсёды застануцца для нас, наследнікаў Кастрычніка, невычэпальнай крыніцай мужнасці і стойкасці, волі да перамогі.

Адной з характэрных рыс Кастрычніцкай рэвалюцыі быў пралетарскі інтэрнацыяналізм, які моцнымі вузламі звязваў рабочыя Расіі з іх братамі на класу па ўсім свеце.

Можна з поўнай падставой сказаць, што перамога Кастрычніка — гэта і перамога міжнароднага братаў працоўных, перамога пралетарскага інтэрнацыяналізму. У радах Чырвонай Арміі поплеч з сынамі народаў нашай краіны змагаліся венгры і палкі, сербы і харваты, чэхі і славакі, балгары і аўстрыйцы, немцы і фіны, румыны і манголы, карэйцы і кітайцы, прадстаўнікі многіх іншых нацыянальнасцей. Гэта быў багаты інтэрнацыяналы рэвалюцыйнаму.

З рэвалюцыяй былі не толькі тыя, хто змагаўся за справу Кастрычніка на франтах грамадзянскай вайны. Па ўсёй Еўропе працаўдзяцельна вестна аб подзвігу французскіх маракцоў, якія прымушлі Інтэрвентаў вывесці сваю эскадру з Адэсы; аб выступленні англіійскіх рабочых, што кінулі лозунг «Рукі праць ад Расіі»; Еўропа бурліла. Хваля за хваляй узнімаліся пачэсныя, забастоўкі, дэманстрацыі. Магутны ўдарам рабочага руху скоўваў сілы міжнароднай контррэвалюцыі, «аслабляў» напор імперыялістычных Інтэрвентаў.

(Працяг на 2-й і 3-й стар.

ПЯТДЗЕСЯТ ГАДОЎ ВЯЛІКІХ ПЕРАМОГ САЦЫЯЛІЗМА ДАКЛАД ГЕНЕРАЛЬНАГА САКРАТАРА ЦК КПСС ТАВАРЫША Л. І. БРЭЖНЕВА

(Праг. Пачатак на 1-й стар.)

Перамога Кастрычніка, гаворыць дэкладчык, — гэта перамога левінама. Уся падрыхтоўка сацыялістычнай рэвалюцыі ў Расіі, стварэнне і гісторыя нашай Камуністычнай партыі і Саветскай дзяржавы, нашы перамогі на вайсковых фронтах і ў мірным будаўніцтве непаўлучна звязаны з іменем і дзейнасцю неўмірумага Леніна.

Уладзімір Ільіч Ленін увайшоў у гісторыю як стваральнік большаснай партыі, як найвялікшы правядор і арганізатар працоўных мас. І ў той жа час як геніяльнае вучоны. Ён быў рэвалюцыянерам у самым высокім і высякародным значэнні гэтага слова. Усе яго мыслі прайшлі ў напружанай барацьбе за шчасце і інтарэсы працоўнага народа.

Правядор Кастрычніка вылікі і як стратэгі рэвалюцыі, і як непераздыдзены майстар палітычнай тактыкі. Чувства ўладзіміра найменшых зрух і расстанняў палітычных сіл, у настроях мас, Ленін умеў дакладна перакласці гэтыя настроі на мову вайсковых палітыкі, даць найбольш дзейныя ў тых умовах масавыя лозунгі, намясціць самыя правільныя шляхі да мэты.

Ленін быў непрымыслимы ў прынцыповых пытаннях ідэалогіі і палітыкі. Але гэта не перашкаджала яму працягнуць максимум гібкасці ў падыходзе да канкрэтных праблем. Палыманы рэвалюцыянер, Ленін была тасна высьмеіваў псеўдаўладзіміраўскае фразеаства. Неўтаймоўны змагар па складу свайго характару, ён калі было трэба, умеў пайсці на кампраміс адступіць, каб сабрацца з сіламі і затым наступіць яшчэ больш паспяхова.

Леніну было арганічна чужое ўсялякае палітычнае коснасці і дагматызму. Творчы падыход да тэорыі і палітыкі даў магчымасць яму ўсебакова развіць і ўбагаціць марксісцкае вучэнне аб рэвалюцыі, навуку аб будаўніцтве сацыялізму. Знаходзячыся ў самай гучнай практычнай рабоце, вырашаючы масу неадкладных спраў, Ленін спрацаваў генеральную лінію сацыялістычнага будаўніцтва ў Расіі, заклаў прынцыповыя асновы саветскай унутранай і знешняй палітыкі.

І як палітычны дзеяч, і як чалавек, Ленін быў выключна сціплы. Ніякай позы, ніякага самалюбаўства, высокая патрабавальнасць да сабе — такі бы правядор сучаснага пралетарыату, чалавек, пастаўлены рэвалюцыяй на штурвал першай у свеце дзяржавы рабочых і сялян.

Леніну было 47 гадоў, калі з трыбуны II Усерасійскага з'езду Саветаў ён абвясціў перамогу сацыялістычнай рэвалюцыі. Яму было 54 гады, калі спынілася яго сэрца. Але смерць аказаўся бяспрыкладна перад веліччу левінаскага гена. Ленін быў з намі ў кіпенні першых пяцігодкаў. Ленін быў з намі ў бітвах Вялікай Айчыннай вайны. Ленін з намі і цяпер, калі народы саветскага Саюза выйшлі на новую гістарычную рубяжы, практычна вырашаючы задачы пераходу ад сацыялізму да камунізму.

Справа Леніна прадукцыйна створаная ім партыя. На яе долю выпала нялёгкае, але гонарныя задачы — ажыццявіць неўміручы ідэй Леніна, вядна жыццёва спадчыну яго думак. І наша партыя — Камуністычная партыя Саветскага Саюза — з гонарам спраўляецца з гэтай задачай.

Пяцідзесцігадовы юбілей Кастрычніцкай рэвалюцыі — гэта трыумф левінаскага, трыумф ідэй і спраў левінаскай партыі.

Леншы спосаб вырашчэння блізкамоўна павагу павялічыў Леніна наш партыя, саветскай народ багачае ў тым, каб заўсёды непахісна іскі левінаскай курсам!

Успадчыну ад царызму Саветскага ўлада атрымала краіну з нізкім узроўнем развіцця эканомікі і культуры. А сем гадоў вайны — спатчку імперыялістычнаму, потым грамадзянскаму — адкінулі народную гаспадарку далёка назад нават у параўнанні з даваеннымі паказчыкамі, указае далей Л. І. Брэжнеў. Нас акружалі варожыя капіталістычныя дзяржавы. Класавыя ворагі, разгромленыя на палях бітваў, не спынілі супраціўлення, правія і «левыя» апаратуры спрабавалі збіць партыю з левінаскага генеральнага курсу.

Будаўніцтва сацыялізму было для нас складанай справай яшчэ і таго, што мы былі першымі. Нам не было ў каго вучыцца.

Распачынаючы сацыялістычнае пераўтварэнне нашай краіны, партыя разумела, каб пабудавач сацыялізм, неабходна стварыць буйную сучасную прамысловасць. Зрабіць гэта за найкарацейшых гістарычных тэрмін або перацярпець паражэнне — іншага выбару перад намі не было. Восем гадоў нашай галоўнай задачай стала індустрыялізацыя краіны.

Для будаўніцтва індустрыяльнай базы сацыялістычнага ў Саветскай дзяржаве ў той час не хапала капіталаў, не хапала тэхнікі, не было вопытных кадраў, не мелі мы рэалізаваць і надалома ў сваёй гравітацыі. Але ў нас былі самыя велізарны зародкі рэвалюцыянага энтузіязму мас. І гэта дазволіла саветскаму народу зрабіць магчымым, здавалася б, немагчымае.

Вынарыстоўваючы велізарныя перавагі сацыялістычнага ладу, партыя здолела менш чым за тры пяцігодкі вырашыць карэжныя праблемы індустрыялізацыі краіны, сфармуляваўшы ў рашэннях XIV з'езду ВКП(б). На пачатку саракавых гадоў у краіне была створана шматгалюўная сацыялістычная прамысловасць. Па агульнаму аб'ёму прамысловай вытворчасці, па яе тэхнічнай аснашчэнасці Саветскай Саюз выйшаў на ўзровень развітых капіталістычных краін Еўропы.

Наша краіна ніколі не змагла б стаць сацыялістычнай, не змагла б ператварыцца ў перадавую прамысловую дзяржаву, калі б саветскай народ не праявіў найвялікшай свядомасці, арганізаванасці і мужнасці. Нягледзячы на ўсе цяжкасці і нягоды, краіна літаральна кіпела працоўным энтузіязмам мас.

Каб пабудавач сацыялізм, трэба было не толькі стварыць магутную прамысловасць, але і ажыццявіць сацыялістычную перабудову вёскі. Гэта была надзвычай цяжкая задача. Трэба было пераадолець векавую сілу звонкі дробнага ўласніка, вярнуць яго інтарэсы і погляды на жыццё, змяніць яго псіхалогію. Трэба было селіна-індывідуаліста ператварыць у актыўнага ўдзельніка калектыўнай працы і грамадскага жыцця.

Шлях да вырашэння гэтай гіганцкай сацыяльнай праблемы знайшоў Ленін, які спрацаваў славаці наператыўны план, пакладзены партыяй ў аснову яе дзейнасці ў вёсцы. Партыя паставіла задачу — пачаць з арганізаванай саўсагу ажыццявіць аб'яднанне сялян у вытворчыя арцелі — калгасы. У 1927 годзе XV з'езд ВКП(б) узяў курс на калектывацыю сельскай гаспадаркі.

Калектывацыя была адной з важнейшых састаўных частак сацыялістычнай рэвалюцыі. Як і ўсялякая рэвалюцыя, яна працягвалася ў вострай барацьбе. Трэба было зламаць супраціўленне асноўнага і найбольш шматлікага эксплуатацыйнага класа — кулацка-шматлікага эксплуатацыйнага абшчэнасці ў вёсцы. Сілаўдольна, сацыяльна абставоні ў вёсцы, неадкава тэхнічна, неабходнасць часова ахвяраваць многімі патрабамі вёскі дзеля індустрыялізацыі — усё гэта стварала немалыя цяжкасці. Але мэтаўна-арганізаваная работа партыі, актыўныя намаганні працоўнага сялянства і рабочага класа далі магчымасць пераадолець гэтыя цяжкасці.

Перамога левінаскага курсу на індустрыялізацыю і калектывацыю краіны мела велізарнае сацыяльна-палітычнае значэнне. У годзе і вёсцы былі створаны эканамічны падмурк сацыялізму. Змянілася аблічча рабочага класа і сялянства, умацаваўся саюз паміж імі. Была закладзена трывалая аснова развіцця сацыялістычных грамадскіх адносін, павышэння абароназдольнасці краіны, умацавання маральна-палітычнага адзінства ўсяго саветскага народа.

Сацыялістычнае пераўтварэнне нашай краіны, гаворыць далей прамовіца, было б немагчыма, калі б партыя з першых жа дзён Кастрычніка з усёй энергіяй і магутнасцю не ўзялася за ажыццяўленне культурна-адукацыйнай працы. Гэта была задача найвялікшай важнасці, таму што на час рэвалюцыі тры чвэрці насельніцтва Расіі не ведалі граматы. «Вучыцца, вучыцца і вучыцца!» — заклікаў Ленін. І ўся краіна ўзялася за кнігу. Задана заклікалася не толькі ў тым, каб уключыць людзей чытаць і пісаць. Трэба было ўсталяваць новую, сацыялістычную ідэалогію ва ўсіх сферах духоўнага жыцця грамадства. Трэба было падрыхтаваць свае, саветскія высокакваліфікаваныя кадры. Трэба было стварыць сацыялістычную культуру, якой належае не толькі ўвабраць у сабе ўсё лепшае, перадавое, што стварылі людзі на працягу тысячгадоў, але і зрабіць новы крок наперад у духоўным развіцці ўсяго чалавецтва.

У тых гадах прыходзілася эканоміць на ўсім. Але на развіццё адукацыі, навуцы, культуры партыя і ўрад выдзялялі сродкі з такой шчодрасцю, якой маглі б пазнацца і сённяшні нашы багатыя капіталістычныя краіны.

Сацыялістычнае будаўніцтва адкрыла шлях да вырашэння нацыянальнага пытання. Разбурыўшы «турму народаў», якой была царская Расія, Кастрычнік прынес паўна вызваленне ўсім нацыянальным, што населяюць нашу краіну. У 1922 годзе быў створан Саюз Саветскіх Сацыялістычных рэспублік — добраахвотнае аб'яднанне народаў, знігаваных агульнай барацьбой за адзінства. Утварэнне СССР было перамогай інтэрнацыяналізму, праўдзенай палітычнай мудрасці Камуністычнай партыі, рабочага класа, усіх працоўных саюзных рэспублік, якія разглядалі аб'яднанне сваіх сіл як рашучую перадавую для ажыццяўлення мэт рэвалюцыі, абароны яе заваяў.

Ліквідцыя эксплуатацыйнага класаў, індустрыялізацыя, калектывацыя, культурная рэвалюцыя — такія былі звышні адзнакі рэвалюцыянага працэсу, які прывёў да каронных змен адносін паміж класамі і нацыямі. Гады напружанай, самаадданай працы прынеслі свой плён. Титанічныя намаганні партыі і народа ўвянчаліся перамогай. З жыцця нашага грамадства назавуць зніклі сацыяльны і нацыянальны антаганізмы. Быў створан новы грамадскі лад, заснаваны на дружбе і саюзе рабочага класа, калгаснага сялянства і народнай інтэлігенцыі. Ва ўсіх сферах грамадскага жыцця ўсталяваліся прынцыпы сацыялізму.

Камуністы, саветскія людзі ведалі, што пабудова сацыялізму — толькі пачатковы этап на шляху да камуністычнага грамадства. Ужо ў 1939 годзе на сваім XVIII з'ездзе партыя пачала намячаць першыя рубяжы пераходу да наступнага этапу, да будаўніцтва камунізму. Але перш чым гэтыя рубяжы былі ўзяты, краіне, народу нашаму прыйшлося перажыць самае суровае выпрабаванне ў сваёй гісторыі.

Вялікія поспехі саветскіх людзей, якія менш чым за чвэрць стагоддзя ператварылі сваю Радзіму ў квітнеючую сацыялістычную дзяржаву, выклікалі лютасць у стане імперыялістаў.

Нам не патрэбна была вайна. Саветскі ўрад рабіў усё, каб прадухіліць яе. Але гэтага зрабіць не ўдалося. У 1941 годзе вералюбы напад фашыскай Германіі перанялі мірную працу саветскага народа. Разгарнулася небачаная па сваім маштабе бітва паміж ударнымі сіламі імперыялізму і першай сацыялістычнай дзяржавай. Наша партыя прывяла да магчымасці вайнаў стыхіі і сіламі імперыялізму, рыхтавала краіну і народ да абароны. Сацыяльна-эканамічныя заваяў перадавае насельніцтва, ідэйна-палітычнае адзінства саветскага грамадства, выкаваныя ў ходзе пабудовы сацыялізму, заклікалі асновы перамогі, атрыманых нашым народам у Вялікай Айчыннай вайне.

У гады вайны з усёй сілай праявілася накіроўваючая роля Камуністычнай партыі, пад кіраўніцтвам якой наваўся перамога. У баспрыкладнай па сваім маштабе бітве з фашызмам нягаснага славы пакрылі сабе ўзброеныя сілы нашай Радзімы. Масавы гералд салдат і афіцэраў, самаадданасць партызан і падпольшчыкаў паказалі, якая велізарная, неадольная сіла — сацыялістычны патрыятызм. Громчыя фашызтаў, саветскія людзі абаранілі справу Кастрычніка, справу сацыялізму, сваю родную зямлю.

Фронт і тыл сіненулі ў адні магутны кудлак. Краіна стала адзіным вайсковым лагерам. Была цяжка ўсім. Людзі неадкавалі і недаспаілі. Жонкі працавалі ў цэхх замест мужоў, дзеці становіліся ля станкоў замест бацькоў. Але ні на мінуту не пераставала бітва індустрыяльнае сэрца Радзімы. Нашы заводы далі Саветскай Арміі аброзу, з дапамогай якой была раздувана вайнавая машына гітлераўскага фашызму, што абаранялася на прамысловую магутнасць амаль усёй Еўропы. Нашы калгасы і саўгасы, нягледзячы на востры недахват рабочых рук і сельскагаспадарчых машын, нягледзячы на рэзкае скарочэнне пасяўных плошчаў, далі краіне хлеб для перамогі.

Чатыры гады пратывіўся бяспрыкладны народны падвиг. Які ўзровень ваеннага майстэрства, доблесці ўзброеных сіл, выдатнага ступеня аднаўлення саветскага народнага гаспадарства ў гісторыю вайны гераічнага запяці абароны Брэсцкай крэпасці, гранд-лёўныя бітвы пад Аляскі і Севастопалем, на падступлах да Масквы, ля сцен Ленінграда і Сталінграда, ля Новаарыска, на Арлоўска-Курскай дуге, на Дняпры і Вісла.

Нішто не забыта нам з летаніцы гэтай гераічнай запяці. Мы памятаем уклад у перамогу над агульным ворагам нароўд Польшчы, Югаславіі, Англіі, Францыі, Чэхаславакіі, ШІА і іншых краін — удзельніц антыгітлераўскай кааліцыі. Мы памятаем мужнасць і доблесць барацьбы супраціўлення ў акупіраваных ворагам краінах. Мы аддзем належнае тым кіруючым дзеячам саюзных краін Захаду, якія перад няўласцю небаскелі фашызмага заняволення сталі, нягледзячы на розніцу грамадскіх сістэм, на шлях дзейснага супраціўлення з Саветскім Саюзам у барацьбе з агрэсарам.

Разгром гітлераўскай Германіі і яе саюзнікаў у Еўропе і Азіі, разгром, у якім наша Радзіма адыграла рашучую ролю, — меў сусветна-гістарычнае значэнне: многім народам і краінам ён адкрыў шлях да свабоды, незалежнасці і сацыяльнага прагрэсу.

Гераічны падвиг саветскіх людзей энтузіязму, усю масу яму: на свеце тэны сілы, якія маглі б перамагчы народ, вызвалены ад прыгнёту капітала, няма такіх сіл, якія маглі б знішчыць створаны гэтым народам родны яму грамадскі лад — сацыялізм!

Ні з чым не параўнальнай страты і разбурэння, якія прынесла нам вайна. Цяжка была горька страціць. Але побач з ёю ў душы кожнага саветскага чалавека жыло радаснае пачуццё пачуцця перамогі. Падвиг загінуўшых вайсковых жаўнераў, народнай і партыйнай інтэлігенцыі, вайсковых і партыйных афіцэраў, цесна згуртаваўся вакол партыі і ў гады наваўнага аднаўлення энтузіязм праявіў свае выдатныя якасці — стойкасць, самаадданасць, працавітасць.

Ужо ў 1948 годзе быў у аснову дасягнуты даваенны ўзровень вытворчасці ў прамысловасці, а к 1950 годзе — ў сельскай гаспадарцы. У наступныя гады, калі пачалася залічаны развіццё, прычыненая вайной, саветскія людзі стварылі рэальныя перадавы для далайскага руху наперад.

Адзначаючы сёння пяцідзесцігадовы сацыялістычны рэвалюцыі, мы можам з задавальненнем і годнасцю падвясці велічыню вынік прайздзенага шляху.

Развіццё сацыялістычнае грамадства, пабудавана ў нашай краіне, — гэта грамадства, дзе пануе прынцып: «Ад кожнага па здольнасці, кожнаму па працы». Сацыялістычны вытворчы адносіны забяспечваюць планмернае, устойлівае развіццё ўсёй народнай гаспадаркі на сучасным тэхнічным узроўні. Высокімі тэмпамі развіцця наша прамысловасць. У гэтым годзе яна дасць прадукцыі ў 73 разы больш, чым у 1913 годзе. Амаль у тры разы павялічылася за гады час прадукцыі сельскай гаспадаркі, пры гэтым трэба мець на ўвазе, што доля рабятнікаў, занятых у сельскай гаспадарцы, скарацілася больш чым удвая.

За гэтымі паказчыкамі — магутная індустрыя, якая ахвільвае практычна ўсе галіны сучаснай вытворчасці.

Яскравым сведчаннем высокага ўзроўню развіцця нашай індустрыі, тэхнікі і навуцы служыць дасягненні Саветскага Саюза ў даследаваннях космасу. Свет з захапленнем сустракае паспяховае ажыццяўленне палёту аўтаматычнай станцыі на Венеру.

Немалы дзён назад свет энтузіязм сведкам выдатнага дасягнення саветскіх вучоных, інжынераў і інжынераў. Упершыню вырашана — і вырашана бліскуча! — складанейшая

мадэлянага насельніцтва краіны. У рабоце Саветаў знаходзіць сваё неспірнае вывядзенне ўлада народа, які сам кіруе справамі грамадства і дзяржавы.

Уцягненню мас у розныя формы кіравання грамадскімі справамі актыўна садзейнічаюць прафсаюзы, якія аб'ядноўваюць звыш 80 мільянаў працоўных. Ленінскі камсамол, які налічвае ў сваіх радах 23 мільёны юнакоў і дзяўчат, актыўна дапамагае партыі ў камуністычным выхаванні моладзі.

У гэтых і многіх іншых масавых грамадскіх арганізацыях, якія ўдзельнічаюць у дзейнасці апернай партыі, саветскія людзі вучацца дзяржаўнаму падыходу да спраў, клопатам аб інтарэсах ўсяго грамадства, аб інтарэсах народа.

Пралетарская рэвалюцыя, гаворыць далей Л. І. Брэжнеў, здзяйсняецца дзеяж жыццёвых інтарэсаў народа, дзеяж дабрабыту і шчасця працоўных, іх свабоды і сацыяльнай справядлівасці. Восем чыму клопаты аб палітычнай жыццё саветскіх людзей заўсёды былі і застаюцца ў цэнтры увагі партыі і Саветскай дзяржавы.

Сацыялізм даў нашаму народу тое, чаго няма ў працоўных самых багатых капіталістычных краін: вызваленне ад прыгнёту капіталістаў, пачуццё ўпэўненасці ў аўтаршнім дні. Саветскія людзі не ведаюць, што такое эксплуатацыя, што такое бестрапоўе, — і не будуць ведаць гэтага ніколі.

Партыя і дзяржава працягваюць неаслабныя клопаты аб палітычным ўмоў працы, аб спарачоны рабочага дня. За гады Саветскай ўлады спарачны працягласць рабочага тыдня ў прамысловасці зменшылася ў нас на 18 гадзін. Сёлетня ажыццяўляецца пераход на п'ятніцаныя рабочы тыдзень пры двух выхадных дзён.

У шэсць з паловай разоў выраслі за гады Саветскай ўлады рэальныя даходы рабочых, у восем з паловай разоў выраслі даходы сялян. Толькі за апошнія гады павышана заробочная плата прыкладна 25 мільянаў рабочых і служачых. Удзельны гарантываныя штомесечная аплата працы і пенсіі далі калгаснікам, павышаныя пенсіі інвалідам. Цяпер пенсіі са сродкаў дзяржавы і калгасаў атрымліваюць у СССР больш як 34 мільёны чалавек.

У верасні гэтага года Пленум ЦК КПСС, а затым ЦС ЦК КПСС Саветаў СССР прынялі, як вядома, новыя важныя рашэнні на павышэнне жыццёвага ўзроўню, якія непасрэдна закранаюць больш як 50 мільянаў саветскіх людзей. З гэтымі адважымі адважэннем мы можам сказаць, што ніколі яшчэ ў гісторыі нашай дзяржавы адначасова не выдзялялася такіх вялікіх сродкаў на павышэнне дабрабыту народа.

Намнога ўзрастае спажыванне асноўных тавараў і прамысловых тавараў. Больш чым у сем разоў павялічыліся ў гарадах жылыя фонды, больш чым у пяць разоў павялічыліся ў краіне ў свеце. Наўзыхна расце прафесійналыя школы і вучылішчы, налічваецца цяпер да 60 мільянаў! Гэта адна з галоўных заваяў сацыялістычнага ладу.

Павышэнне ўмоў жыцця народа можна па многіх паказчыках. Адзін з самых важных — гэта працягласць жыцця чалавека. Толькі 32 гады жыў у сярэднім чалавек у старой Расіі, цяпер у нас сярэдняя працягласць жыцця дасягнула 70 гадоў — адзін з самых высокіх у свеце паказчыкаў!

Гэты размах набыла сістэма народнай асветы. Колькасць навуковай і агульнаадукацыйных школ, спародных спецыяльных і вышэйшых навуковых устаноў, а таксама ў прафесійналыя школы і вучылішчы налічваецца цяпер да 60 мільянаў! Гэта адна з галоўных заваяў сацыялістычнага ладу.

Вялікі будынак сацыялізму, узведзены ў нашай краіне, — гэта дастойная ўзнагарода за намаганні і подвигі саветскіх людзей, за паўстагоддзя бяззаветнай працы і гераічных баў за перамогу ідэалаў, і ім якіх была адзінства Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі.

Сёння наша грамадства спалучае мудрасць сталасці і энэргію юнацтва. У нашых радах — ветэраны рэвалюцыі і грамадзянскай вайны, героі першых пяцігодкаў, тыя, хто адстаў Саветскую ўладу ў жорсткім бітве з фашызмам. У нашых радах — выдатная, таленавітая і адважная моладзь, якая дастойна працягае славу бацькоў.

Наша сённяшняя грамадства — гэта сілаў розуму і таленту ўсёх пакаленняў, усіх нацый і народнасцей, усіх працоўных краін. І няма такіх задач і дзійненняў, якія былі б не пад сілу такому грамадству, такому народу.

Для саветскіх людзей дасягнутыя вынікі не толькі мера праведзенай ужо работы, гэта ў той жа час рубеж, з вышын якога мы глядзім у будучыню, вызначаючы свае задачы і перспектывы.

Сёння перад намі стаюць новыя задачы — новыя не толькі па сваім маштабе, але і па сваім характары. Гутарка ідзе аб тым, каб як мага паўней выкарыстаць магчымасці, якія адкрывае развіццё сацыялістычнае грамадства. Мы павінны навукова з максімальным эфектам выкарыстоўваць і нашы сацыяльныя заваяў. І велізарныя прадукцыйныя сілы, якія мае краіна, дасягненні навуцы і тэхнікі, усё большы ўзровень культуры і адукацыі саветскага народа.

Асноўны плацдарм барацьбы саветскага народа за перамогу камунізму — гэта эканоміка, стварэнне матэрыяльна-тэхнічнай базы камунізму. Ад таго, як мы будзем развіваць народную гаспадарку, у рашучай ступені залежаць і тэмпы руху наперад саветскага грамадства і ход спарачытвання двух сусветных сістэм, і наш уклад у развіццё сусветнага рэвалюцыянага працэсу.

Народная гаспадарка Саветскага Саюза ўступіла ў такую стадыю, калі галоўнай крыніцай эканамічнага росту ўсё больш становіцца павышэнне эфектыўнасці грамадскай вытворчасці, палітычнае якасці навуковай і тэхнічнай працы.

Мы і надалей будзем удзяляць перадавую ўвагу ўздыму цяжкай прамысловасці. Разам з тым паскораным тэмпам будуча развіцця сельскай гаспадаркі, раліны прамысловасці, якія вырабляюць тавары народнага спажывання, сфера абслугоўвання.

Жыццё паставіла важныя задачы ў галіне ўдасканалення метаду гаспадарання, кіравання эканамічнага стымулы сістэмы планавання гэтых задач, партыя і ўрад дачалі ажыццяўленне шырокай гаспадарчай рэформы.

Л. І. Брэжнеў, генеральны сакратар ЦК КПСС

навукова-тэхнічная праблема аўтаматычнай стывокіі камічных апаратаў на арбіце. Адкрыццё шляху да стварэння вялікіх арбітальных камічных станцыяў.

Новы перамогі ў космасе — выдатны падарунак да пяцідзесцігоддзя Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі.

Сацыялізм, падкрэслівае Л. І. Брэжнеў, карэным чынам змяніў аблічча і састаў класаў, якія ўтвараюць нашу грамадства.

Вядучая роля ў сацыялістычным грамадстве належыць рабочаму класу. Саветскія рабочы атрымаў у спадчыну лепшыя якасці рэвалюцыянага пралетарыату.

Сацыялізм, калектыўна ўласнасць на сродкі вытворчасці, калектыўна праца стварылі новых людзей саветскай вёскі — наша калгаснае сялянства.

Вялікі стваральныя задачы вырашае народная інтэлігенцыя, непаўлучна звязаная з рабочым класам і сялянствам.

У непаўторным інтарэсамі мэтамі і ідэаламі, ідуць усё атрылі вялікай арміі будаўнікоў камунізму да светлай будучыні, да бліскавага камуністычнага грамадства.

Спраўданае вызваленне прынес сацыялізм жанчым. Яны атрымалі шырокі прастор для развіцця творчай дзейнасці, талентаў і здольнасці, асвоілі мінства прафесіі, якія раней былі ім недаступны, актыўна ўдзельнічаюць у кіраванні дзяржавай.

Усяму свету вядомы вынікі левінаскай нацыянальнай палітыкі. Усе нацыі і народнасці Саветскага Саюза выйшлі на шлях росквіту і дасягнулі велізарных поспехаў у развіцці індустрыі, сельскай гаспадаркі, навуцы і культуры. Сацыялізм прывёў у дзейнасць таленту магутную рухуючую сілу нашага развіцця, як і дружба народаў. Адзінства шматліка нацыянальнага саветскага народна гаспадарства, як і аднаўлення і адзінства нашага народа зле разнастайнасцю складоваў яго нацый, кожная з якіх жыць багатым, паўнакроўным, свабодным і шчаслівым жыццём.

50-годдзе Кастрычніка — гэта спраўданае свята брацкай самі народаў, свята ўсіх рэспублік, якія ўтвараюць Вялікі Саветскі Саюз. Галоўнай абразы, працягае Л. І. Брэжнеў, з дапамогай якой працоўны нашай краіны разбурылі стары свет, падавілі супраціўленне эксплуатацыйнага класаў і рашуча павярнулі лёс сваёй краіны, з'явілася дзяржава, створаная Кастрычніцкай рэвалюцыяй, — дзяржава дыктатуры пралетарыату. Вопыт паказвае, што дыктатура пралетарыату можа існаваць і існуе ў розных формах. Але яна б ні была гэтыя формы, палітычная ўлада рабочага

П'ЯЦЬДЗЕСЯТ ГАДОУ ВЯЛІКІХ ПЕРАМОГ САЦЫЯЛІЗМА

ДАКЛАД ГЕНЕРАЛЬНАГА САКРАТАРА ЦК КПСС ТАВАРЫША Л. І. БРЭЖНЕВА

кага агуднага крызісу капіталізму, выкрываючы імперыялізм у вачах народаў, падарыў яго ўлітку. Але імперыялізм не складае зброі. Гэта — моцны і наварны праціўнік. Ён многаму навучыўся, стараецца скарыстаць урокі са сваіх паражэнняў, прыставацца да новай абстаноўкі.

Выхад сацыялізма за межы адной краіны, стварэнне цэлай сістэмы сацыялістычных дзяржаў азнаменавалі новы круты паварот у развіццё сусветных падзей. Гэта перамога яшчэ больш аслабіла сілы імперыялізму. Гэта перамога ўсёлайна ў сэрцы сямых праціўнікаў масіва большага ўплываўнасці ў прыватнасці ў сацыялізм, у неадольнасць яго вялікіх ідэяў.

За 20 гадоў у большасці краін сацыялізм дасягнуў вялікіх вынікаў у эканамічным і культурным будаўніцтве, у развіццю новых грамадскіх адносін і сацыялістычнай дэмакратыі. Прынцыповае дасягненне сусветнага сацыялізма, якое трэба падкрэсліць асобна, — гэта стварэнне новага тыпу адносін паміж дзяржавамі, у якіх перамог сацыялістычны лад. Брацкія адносіны паміж краінамі сацыялізма абнавілі на ўсё большае ўзаемае давер'е і павагу народаў, грунтоўнага на сацыялістычным інтэрнацыяналізме. Жыццё паказвае, што ў рамках сацыялістычнай садружнасці кожная з краін атрымлівае самую спрыяльную магчымасць для умацавання свайго суверэнітэту, незалежнасці і навінаўнасці ў той жа час усімі перавагамі, якія дае ўзаемадапамога і таварыская падтрымка.

Агульным намагаюцца брацкія партыі дасягнуць значныя вынікі ва ўмацаванні сацыялістычнай садружнасці. Кожная нацыя ўносіць сваё ўкладанне ў агульную справу будаўніцтва новага жыцця. Мы дарэчы ўкладанне кожнага народа, кожнай марксісцка-ленінскай партыі ў інтэрнацыянальную садружнасць сацыялізма. За агульным творчым намаганнем, які выражае ўсю мілагаспадарчую жыццё, нараджаюцца той вялікі вопыт сусветнага сацыялізма, які з'яўляецца здабыткам усяго чалавечства.

Гаворачы аб сацыялістычнай сістэме і праблемах яе развіцця, нельга абйсці маўчаннем тое, што ўсім нас хваляе. Размова ідзе аб становішчы спраў у Кітайскай Народнай Рэспубліцы. Перамога рэвалюцыі ў Кітаі мела вялізнае значэнне.

На жаль, шавіністычны і вялікадзяржаўны курс, які праводзіць у апошнія гады група Мао Цзэ-дуня, наносіць сур'ёзную шкоду справе сацыялізма ў Кітаі. Гэты курс, накіраваны на падрыў адзінаства сусветнай сацыялістычнай садружнасці і міжнароднага камуністычнага руху, супярочыць інтарсам рэвалюцыйнай барацьбы народаў.

Падзеі ў Кітаі да канца выкрылі ідэя-папулярнае падзенне некаторых кіраўнікоў КПК. У той жа час яны паказалі, што сацыялізм у гэтай краіне нават за кароткі тэрмін, у самых складаных умовах, здольны пусціць карані, зававаць на свой бок шырокія масы. Менавіта тым тлумачыцца тая ўпартая барацьба, якую вядуць лепшыя сыны Камуністычнай партыі Кітаі, перадаючы сілы кітайскага народа за захаванне заваёў сацыялізма.

Кітайскі камунізм, кітайскаму народу ёсць што абараняць, ёсць за што змагацца. Генеральная лінія кітайскага камунізму — гэта лінія на пабудову сацыялізма, выпрацаваная VIII з'ездам Цэнтральнага Кітаі ў 1956 годзе. Гэта — лінія на планмернае эканамічнае развіццё і «максімальнае задавальненне матэрыяльных і культурных патрэбнасцей жыхароў народа». Гэта — лінія на «радыцельна-дэмакратычнае жыццё». Гэта, як падкрэслівалася ў рашэннях з'езда, — лінія на «вечную і непарушную брацкую дружбу з вялікім Саветам і ўсімі краінамі народнай дэмакратыі».

Мы верым, што ідэяныя падзеі ў Кітаі — гістарычна мільчы этап яго развіцця. Мы верым, што, нягледзячы на ўсе цяжкасці, справа сацыялізма ў Кітайскай Народнай Рэспубліцы пераможа.

Шлях, па якім ідуць сацыялістычныя краіны, — гэта шлях напружанай працы і актыўнай барацьбы. Мы ведаем, што наперадзе вялікая работа, вялікія задачы, вырашэнне якіх патрабуе сумесных намаганьняў брацкіх партыі і народаў. Са свайго боку, Камуністычная партыя Саветаў Саюза, увесь саветскі народ не пашкадуе сіл для умацавання сусветнай сацыялістычнай садружнасці, для зававаання ёю новых перамог.

Сярод сіл, што выступаюць супраць імперыялізму, важнае месца належыць рабочаму класу развітых капіталістычных дзяржаў, які вядзе барацьбу ў цытацельна сусветнага імперыялізму. Мы ведаем, наколькі цяжкая гэта барацьба.

Напераконт усім цяжкім рабочым рухам краінаў развітага капіталізму нязлізна набірае сілу, набывае новы вопыт.

Можна не сумнявацца ў тым, што працэс развіцця капіталістычнага свету ў канчатковым выніку даб'ецца рашаючых поспехаў у барацьбе за свае ідэі.

Адна з галоўных асаблівасцей пасляваеннага пераходнага перыяду — гэта з'яўленне нацыянальна-вызваленчага руху з барацьбой рабочага класа ў адным рэвалюцыйным пако. Паўтара мільярд чалавек, якія прымаюць у большых калоніях і паўкалоніях, дабіліся незалежнасці, выйшлі на арэну актыўнага палітычнага жыцця.

У краінах, якія вызваліліся, разгортваюцца глыбокія сацыяльныя працэсы. Абстрактнае барацьба вакол карынага лютыя ад сялянаў іх дасягання развіцця. Пад уплывам перамог сусветнага сацыялізма народы Азіі і Афрыкі ўсё больш імкнучыся да пераважных форм грамадскага ладу. Падзей вялікага значэння з'яўляецца тое, што рад маладых дзяржаў стаў на шлях некапіталістычнага развіцця.

Авангард рэвалюцыйных сіл, спяганосец ідэй адзінаства рэвалюцыйнага працэсу — гэта міжнародны камуністычны рух. Сучасны камуністычны рух, наступнік і прадаўжальнік створанага Марксам і Інтэрнацыянала, нарадзіўся на грэбні магутнай рэвалюцыйнай хвалі, якую выклікала перамога рабочых і сялян Расіі. Гістарычную ролю ў стварэнні і ўмацаванні баявых марксісцка-ленінскіх партый адыграў Камінтэрн.

За 50 гадоў камуністычны рух прайшоў вялізны шлях. Калі ў 1917 годзе ў свеце было ўсяго некалькі сотень тысяч камуністаў, то ў нашы дні налічваецца ўжо 50 мільянаў барацьбітоў, аб'яднаных у 66 камуністычных і рабочых партыях. Сярод іх — партыі, якія кіруюць будаўніцтвам новага грамадства ў сацыялістычных дзяржавах. У іх ліку марксісцка-ленінскія партыі, якія ўзначальваюць барацьбу пралетарыяту ў краінах развітага капіталізму.

Мы ведаем, як многа мунісці і самаадданасці трэба камуністам у краінах капіталізму. Імперыялізм ідзе на ўсё, каб падарваць кампартыі, прымушыць камуністаў адмовіцца ад сваіх ідэяў.

У дні юбілею Кастрычніка мы гаворым усім камуністам, усім рэвалюцыянерам, якія накуты ў засяпках і падвяргаюцца рэпрэсіям: нацыяналістам, дабрагі браці і сябры! Мы ўпэўнены, што ніякія выпрабаванні не могуць зламаць камуністаў, ніякія перашкоды не могуць спыніць развіцця камуністычнага руху.

Для новага магутнага ўздыму камуністычнага руху, для яго новых перамог скляся спрыяльныя ўмовы. Але мы ніколі не можам забываць, што місія, якая выпала на долю камуністаў, — гэта грамадзянская і сацыялістычная рэвалюцыйная перабудова ўсяго жыцця грамадства. Пераход чалавечства ад капіталізму да сацыялізма — гэта працэс складаны і шматгранны. На яго шляху магчымы пэўныя няўдачы, часовае адступленні і нават паражэнні на асобных участках барацьбы. З гэтага камуністычны рух атрымлівае урокі.

У сучасных умовах асаблівае значэнне набывае ўсмертнае разгортванне барацьбы супраць палітыкі і ідэалогіі імперыялізму.

Камуністычныя партыі ўзмацняюць наступленне на ідэалагічныя пазіцыі буржуазіі, выкрываюць палітыку і ідэалогію антыкамунізму. Шырока прапагандаюць поспехі сацыялізма, які аб'яргаюць капіталізм і фальсіфікуюць, антыкамуністычныя легенды і міфы.

З усяго вопыту класавай барацьбы камуністы ўсіх краін робяць той вывад, што важнейшай перадумай, вырашэння цяжкіх, разнастайных праблем, якія стаяць перад намі, з'яўляецца ўмацаванне баявога супрацоўніцтва, згуртаванасці і актыўнага самаадданасці ўсіх брацкіх партыі свету.

Мы перакананы, што далейшае згуртаванне нашата руху дасягнецца жыццёвым інтарсамі кожнай брацкай партыі. Вопыт паказвае, што адышоў ад прынцыпаў інтэрнацыяналізму, спробы прапаштаваць інтарсы асобных атрадаў нашага руху агульным задачам рэвалюцыйнай барацьбы, працягненні нацыянальнай змаганасці нельга аслабляюць палітыкі камуністаў перад тварам класавога ворага.

Мы з вялікім задавальненнем адзначаем, што пазіцыя КПСС поўнасьцю супадае з пазіцыяй пераважнай большасці брацкіх партыі, якія рашуча выступаюць за згуртаванне нашых рудоў на прынцыпах аснове марксісцка-ленінскага.

Цілер ужо зусім ясна, што большасць брацкіх партыі выступае за склясенне новай міжнароднай нацыянальнай партыі, якая падтрымлівае гэту ідэю і гатовыя зрабіць усё для поспеху новай сусветнай сусветнай камуністычнай партыі.

Камуністычная партыя Саветаў Саюза заўсёды лічыла і лічыць сваю дзейнасць, свой вопыт неад'емнай часткай дзейнасці і вопыту ўсяго сусветнага камуністычнага руху. У непарушнай дружбе, у баявым саюзе з брацкімі партыямі КПСС заўсёды чэрапа сілу, нахвненне і барацьбу і працы.

Перамога Вялікага Кастрычніка паклала пачатак сапраўды рэвалюцыйнаму змяненню ў міжнародных адносінах. Упершыню на сусветнай арэне з'явілася дзяржава, якая імперыялістычнай палітыцы прыгнёт і заабаляе ўсе народы, палітыку каланіяльнай эксплуатацыі, насліда і грабежніцкай войнаў прапаштавала палітыку абароны свабоды і незалежнасці народаў, абароны міру, адоры імперыялістычнага агрэсара.

Характар левінскай знешняй палітыкі Саветскай дзяржавы, яе важнейшыя адметныя рысы вынікаюць з самой сутнасці сацыялістычнага грамадскага ладу. Абараніць завабы Кастрычніка, разбурыць імперыялістычныя падкопы супраць рэвалюцыйнага сацыялізма, забяспечыць неабходныя ўмовы для пабудовы камуністычнага грамадства — такая яе галоўная задача.

Дух рэвалюцыйнага інтэрнацыяналізму празівае ўсю дзейнасць Радзімы Кастрычніка на сусветнай арэне. І мы, саветскія людзі, будзем заўсёды верныя гэтай вышэйшаму прынцыпу.

Адной з важнейшых рыс знешняй палітыкі Саветскага Саюза з'яўляецца яе глыбокі і сапраўды дэмакратызм.

Непахісна дэмакратычная аснова, на якой мы будзем адносіцца з усімі краінамі, з усімі дзяржавамі свету, — гэта прызнанне на справе раўнапраўя ўсіх нацый, вялікіх і малых, прызнанне раўнапраўя ўсіх рас і нацыянальнасцей.

Адным з лозунгаў, выстаўлены якія, партыя ўзяла масы на рэвалюцыйны б'юл лозунг міру. Барацьба за мір — гэта для нас і цяпер задача, напоўненая глыбокім класавым, рэвалюцыйным зместам, таму што змагацца за мір — значыць ізаляваць найбольш ваяўніча, агрэсіўныя колы імперыялістычнай буржуазіі, павярнуць супраць іх грамадскую думку, сарваць іх антынародныя планы.

Сілы міру і дружбы паміж народамі, высокая ўзняты Краіна Саветаў, прылягае сімпліты і падтрымку шматлікім мас усіх кантынентаў на бок сацыялізма.

Людзі ўсяго свету бачыць, што Саветскі Саюз паслядоўна ажыццяўляе новыя асновы ў міжнародных адносінах, якія абвясціла наша вялікая рэвалюцыя.

Асноўныя напрамкі і задачы нашай знешняй палітыкі на бліжэйшыя гады вызначыў XXIII з'езд КПСС. Мы нязлізна прытрымліваемся ўстановак з'езда ў практычнай дзейнасці на міжнароднай арэне.

Улічваючы велізарную гістарычную ролю, якую адыгрывае ў лёсе чалавечства сусветная сістэма сацыялізма, наша партыя і ўрад лічыць сваім абавязкам рабіць усё для ўмацавання магутнасці і згуртаванасці вялікай садружнасці сацыялістычных дзяржаў.

Наша дружба з брацкімі сацыялістычнымі краінамі мацее і расвітае. Яна становіцца ўсё больш глыбокай і шматграннай, ператвараецца ў арганічную патрэбнасць для народаў нашых краін. Дазволяе запэўніць нас, таварышы, што Цэнтральны Камітэт партыі і Саветскі ўрад будуць надалей рабіць усё, што залежыць ад іх, каб садзейнічаць умацаванню, развіццю і абароне заваёў сусветнага сацыялізма.

Цілер у нас існуюць добрыя, заснаваныя на ўзаемным давер'е і павазе адносіны з маладымі нацыянальнымі дзяржавамі. Краіны, якія вызваліліся ад каланіялізму, бачаць у Саветскім Саюзе шчырага, бескарыслівага сябра. Яны добра ведаюць, што палітыка СССР і нават само існаванне нашай сацыялістычнай дзяржавы — гэта важны фактар, які засяўняе ў хваляніі іх незалежнасці ад замахаў імперыялістаў.

Саюз з нацыянальна-вызваленчым рухам, саюз з антыімперыялістычнымі барацьбітамі ва ўсім свеце — гэта адна з важнейшых крыніц нашай сілы на міжнароднай арэне. Ідучы ў нагу, падтрымліваючы адзін аднаго, нам лясчэ дабавіцца вырашэння многіх міжнародных праблем, у тым ліку і задачы ўмацавання міру.

Далей Л. І. Брэжнеў гаворыць аб аслабленні іпалітычнай міжнароднай абстаноўкі, аб тым, што імперыялізм не змяняе сваёй агрэсіўнай прыроды. Але там, дзе наскокі агрэсараў сустракаюць цвёрды адпор савабодалюбівых сіл, — там імперыялісты не дасягаюць сваіх мэт. Гэта відавочна прыкладзе падзей у В'єтнаме.

З гэтага, яны выклікае захапленне ўсяго свету, стобна перадаўчыце вялізныя цяжкасці, сутнасна з'яўляюцца для адор, пачынаюцца інтэрв'ю, напісаны іх адзін у адным. Пры гэтым ён абнавіцца на падтрымку прагрэсіўных, міралюбівых сіл ва ўсім свеце і перш за ўсё на пастаянную шырокую дапамогу Саветскага Саюза і іншых сацыялістычных дзяржаў. Зборна і боюрышны, харчаванне і адзенне, транспарт і абсталяванне — усё гэтае канкрэтына праўдлівы саўдзяніц сацыялістычных краін дапамагаюць в'єтнамскім патрыётам у іх тэрачнай барацьбе.

Баявыя поспехі в'єтнамскага народа маглі б быць яшчэ больш значымі, калі б не пазіцыя групы Мао Цзэ-дуня, якая перашкаджае каардынацыі дапамогі В'єтнаму з боку ўсіх сацыялістычных краін, уключаючы Кітаі. Мы шкадуем аб такой лічцы левінскіх кіраўнікоў. Са свайго боку Саветскі Саюз поўна рашучасці азначае ўсмертнае дапамогу і падтрымку брацкаму в'єтнамскаму народу, які загартаваўся ў працяглай барацьбе з імперыялістамі. Працягненне да тако часу, пакуль вышэйшай сілы імперыялісты не спыняць сваёй ганебнай, злчыннай авантуры і не выбяруцца прэч з В'єтнама!

Народ В'єтнама змагаецца за справядліваю справу, і ён пераможа. У гэтым не можа быць ніякага сумнення.

Дзеянні ЗША, Англіі і ФРГ, якія занялі пазіцыю заахоўвання агрэсіі сваіх марыянак — праўдліва ўзрадаваў супраць суседніх арабскіх дзяржаў, яшчэ раз раскрыв перад народамі каварную сутнасць палітыкі імперыялістаў і выклікала абурэнне ўсіх прагрэсіўных сіл у свеце, выклікала справядлівы гнеў многімільярдных мас арабаў. У той жа час арабскія народы зноў пераканаліся, што ў аснове Саветскага Саюза і іншых сацыялістычных дзяржаў яны маюць верных сяброў, надзейную апару сваёй незалежнасці.

Добра ведаючы агрэсіўную прыроду імперыялізму, наша партыя лічыць неабходным, каб мірная палітыка Саветскага Саюза падмацавалася яго несакарыйнай абароннай магутнасцю. Гэтага патрабуюць інтарсы саветскага народа, інтарсы забеспячэння ўсёагульнага міру.

Таму адзін з пастаянных клопатаў Цэнтральнага Камітэта, Саветскага ўрада, усяго народа — умацаванне нашых слаўных Узброеных Сіл.

Мы ўсведамляем, што магутнасць Саветскай сацыялістычнай дзяржавы была і застаецца галоўнай апарай міру на зямлі, галоўнай перашкодай на шляху імперыялістычных падпалічыкаў ваяны. Ленін указваў, што стварэнне сацыялістычнай арміі, якая нахвненна ідзе барацьбы за вызваленне працоўных, зробіць Саветскую краіну непераможнай. Сёння, аглядаючыся на пройлены шлях, мы можам з гордасцю сказаць: задача, паставіленая Леніным, вырашана! Наша доблесная армія з гонарам выношае свой абавязак перад народам і рэвалюцыяй.

Мы ўлічваем урокі мінулага: робім усё, каб ніхто не застаў нас зніжачу. Ну, а калі зноўдуча паленцы, якія адважыцца зрабіць замах на бясспеку Саветскай краіны, на нашых саюзніках, — саветскі народ не пахвіснецца. Аджудка бы нішоў такі замах — з поўначы ці з поўдня, за захад ці ўсходу, — агрэсара сустрае несакарыйная магутнасць нашых

слаўных Узброеных Сіл. Ад гэтай магутнасці німа заслаба, для яе няма адлегласцей. Няхай ведаюць усё, што ў бітве з любым агрэсарам Саветская краіна атрымае перамогу, дастойную намага вялікага народа, дастойную радзімы Кастрычніка.

Наша магутнасць вялікая, але мы ніколі не выкарыстаем яе ў нарысаваных, згаістых мэтах. Каласальная магутнасць першай у свеце дзяржавы, якая будзе камунізм, служыць інтарсам справядлівай справы барацьбы супраць агрэсіі і прыгнёту, за свабоду, дэмакратыю і мір. Рост гэтай магутнасці, ўзмацненне ўліку СССР на ход падзей у свеце адваляюць кроўным інтарсам народных мас усіх краін.

Акідваючы позірак на ідэялістычны шлях, пройджены Саветскай сацыялістычнай дзяржавы, мы ў упэўненасці гаворым: наша левінска знешняя палітыка паспяхова вырашала і вырашае паставленыя перад ёй задачы.

Правільны курс у міжнародных справах дапамог нам у першыя гады пасля Кастрычніка раздушыць задуму ворагаў, якія спрабавалі раздушыць маладоў і тады яшчэ слабую Саветскую дзяржаву. Ён аблегчыў саветскаму народу дабудову сацыялізма ва ўмовах, калі наша краіна была акружана ворагам капіталістычным светам. Ён дазволіў сарваць спробы стварэння супраць нас аднаго фронту сусветнага імперыялізму ў перыяд другой сусветнай вайны і гэтым садзейнічаў гістарычна перамоце саветскага народа. І калі цяпер саветскія людзі ўсё ўжо траіце дзесяцігоддзя жыццё ва ўмовах міру, прывыкаючы свае сілы будаўніцтву камунізма, то гэта азначае, што абарона нашай краіны надзейная, і знешняя палітыка Камуністычнай партыі і Саветскай дзяржавы па-ранейшаму паспяхова робіць сваю справу.

Перамога Кастрычніка, перамога сацыялізма ў нашай краіне — гэта перамога ідэй Камуністычнай партыі, вялікі трыумф яе левінскай генеральнай лініі. На працягу ўсяго XX стагоддзя гісторыя нашай краіны была непарушна звязана з дзейнасцю Камуністычнай партыі.

За мінулыя 50 гадоў партыя правяла невялікую па сваёму зместу і размаху работу. Вырашэнне буйнейшых тэарэтычных праблем сацыялізма і камунізма — і штодзённая практычная, арганізатарская работа; кіраўніцтва эканамічнай краіны ў горадзе, у вёсцы; і распаўсюд і складаных праблем знешняй палітыкі; існуючая дзейнасць па ідэянаму выхаванню народа, развіццю культуры — ўмацаванне Саветскай дзяржавы, забеспячэнне несакарыйнай абароны краіны; пастаянная клопата аб умацаванні саюза рабочага класа і сялянства — і ўмацаванне брацкай дружбы ўсіх народаў нашай вялікай Радзімы. Аднаў сёння, не было і няма ні адной важнай праблемы, у вырашэнні якой партыя не ўкладвала б свой розум, сваю волю, сваю невычайную энэргію.

Партыя прайшла вялізны шлях — ад разрозненых марксісцкіх груп і гурткоў да арганізаванай і накіроўваючай сілы саветскага грамадства.

Каля 24 тысяч чалавек аб'ядноўвала партыя ў сваіх рэдах у лютым 1917 года, калі яна выйшла з падполля. На Кастрычнік 1917 года большасць стала 350 тысяч. І гэта на ўсю Расію з яе 160-мільённым насельніцтвам. Якой жа неймавернай энэргія палітыкі былі валоўдзіць гэтыя людзі, якой неадольнай сілы палітыка была валоўдзіць праўдліва і аднаў сёння, не было і няма ні адной важнай праблемы, у вырашэнні якой партыя не ўкладвала б свой розум, сваю волю, сваю невычайную энэргію.

Перамога Кастрычніка, стварэнне Саветскай дзяржавы азначалі, што першая праграма партыі была выканана. У 1919 годзе VIII з'езд РКП(б) прыняў яе другую праграму — праграму пабудовы сацыялізма.

Велізарная тэарэтычная, палітычная і арганізатарская работа партыі дала свае гістарычныя вынікі. Пабудова сацыялізма ў СССР азначала, што і другая праграма партыі таксама была выканана.

На пачатку 60-х гадоў Саветская краіна падлягла да новага ружба — распачала разгортвае будаўніцтва камуністычнага грамадства. Асноўны змест і праблемы гэтага перыяду знайшлі выражэнне ў трацірай праграме КПСС, прынятай на XXII з'ездзе. Увесь шлях, пройджы нашай краінай за паўстагоддзя перамаўчана паказвае: слова партыі не разыходзіцца са справай. Трацірай праграма партыі — праграма пабудовы асноў камуністычнага грамадства — таксама будзе выканана. Саветскі Саюз, радзіма сацыялізма, стане радзімай камунізма на зямлі.

Жыватворная крыніца, з якой наша партыя чэрпае сваю непераможную сілу, — гэта яе цесная, непарушная сувязь з народам, гэта яе цесная сувязь з рабочымі і сялянамі.

Саветскія рабочы клас, усё працоўны нашай краіны моцна звязалі сваё жыццё з партыяй. Аб бязмежным давер'е працоўнага народа да партыі гаворыць тое, што на самых складаных, самых адважных этапах гісторыі Саветскай краіны прыток працоўных у партыю быў асабліва вялікі.

Партыя высокая ціннасць давер'е народа. Яна бачыць у гэтым давер'е надзейнае залог поспеху ў будаўніцтве камунізма. У нас сёння 13 мільянаў камуністаў. Каб увасобіць у адзінай палітыцы думкі і волю ўсіх членаў партыі, неабходна правільную палітычную дліну заўсёды спалучаць з умелай арганізатарскай работай. Толькі пры гэтай умове партыя можа паспяхова ажыццяўляць сваю ролю кіруючай і накіроўваючай сілы ў развіццю краіны.

Памятаючы гэта, мы і надалей істотна будзем умацоўваць нашу партыю, палічыцца дзейнасці ўсіх партыйных арганізацыйнага злучэння, даверу, і надалей удасканальваць унутрыпартыйную дэмакратыю, умацоўваць

прынцыпы калектыўнага кіраўніцтва, развіваць ініцыятыўнае кіраўніцтва, дабівацца таго, каб усё камуністы актыўна ўдзельнічалі ў абмеркаванні, выпрацоўцы і ажыццяўленні ліній партыі, мацавалі дысцыпліну партыйных рудоў.

Сіла партыі заключаецца ў тым, што на кожным этапе гісторыі яна самакритычна адносіцца да свайго дзейнасці і на аснове такога падыходу выпраўляе дупічаныя памылкі. Партыя і надалей будзе павышаць патрабавальнасць да ўсіх камуністаў, развіваць крытыку і самакритыку. Яна б прыжасці і праблемы нам ні даялося ішча сустракаць на сваім шляху, — мы ўпэўнены, што яны будучы паспяхова пераадолены.

Знаёме камуніста да многага абавязвае. У камуністаў няма ніякіх прывілей, акрамя адной — больш, чым іншыя, адваваць агульнай справе, лепш, чым іншыя, змагацца і працаваць дзеля яе перамогі. У камуністаў няма ніякіх асобных правоў, акрамя аднаго, — быць заўсёды наперадзе, быць там, дзе цяжэй.

Сёння, на парозе другога ідэялістычнага стагоддзя Кастрычніка, мы, камуністы, з усяй адважнасцю заўважам, што будзем і надалей адваваць народ, барацьба за яго інтарсы і ішчадзе ўсе свае веда, сілы і здольнасці!

У нашай партыі вялікая, насычаная, багатая падзеямі гісторыя. І калі мы з поспехам прайшлі вялікі і цяжкі шлях, дастойна ўспрымалі ўсе выпрабаванні, то перш за ўсё таму, што заўсёды карысталіся сваёй самай надзейнай зброй — марксісцка-ленінскім вучэннем, нязлізна прытрымліваліся гэтай вучэнню, творча развівалі яго.

Марксізм-ленінізм стаў ідэяным сілгам саветскага народа. Гэта — найвялікшая заваёва нашай рэвалюцыі, ключ да перамогі камунізма. Партыя імкнецца да таго, каб кожны саветскі чалавек бачыў у марксісцка-ленінізме надзейны кампас, правільнае кіраўніцтва да дзейнасці.

Сіла, уплыў і аўтарытэт нашай партыі — гэта вялікі вынік самаадданай барацьбы і велізарнай працы калянаўдзя рэвалюцыянераў, якія аддалі сябе беззаветнаму служэнню народу.

Для камуністаў, для ўсіх саветскіх людзей няма больш вышэйшага абавязку, чым бярэчы аўтарытэт партыі, умацоўваць яе сувязь з народам, памнажаць яе сілы. Няхай і далей мацее непарушнае адзінаства партыі і народа — галоўны залог усіх нашых перамог.

Сустракаючы слаўную гадзіну Кастрычніка, усё саветскія людзі пра гонарацца зававаць перамогу. У краіне разгортваюцца ў вялізным маштабах сацыялістычнае саборніцтва ў гонар ідэялістычнага Вялікага Кастрычніцкага рэвалюцыі.

Тое, аб чым гаворыцца ў юбілейных рапартах, не мо

